N°. 31. 1860.

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

JE MAINTIENDRAI

De prijs dezer Courant met het Bijblad is f 30 in het jaar; die van de Courant alleen f 20 en die van het Bijblad alleen f 15.

De prijs der advertentien is 25 cents eber den regel bij iedere plaatsing, buiten de zegelgelden en briefporten.

ZONDAG 5 EN MAANDAG 6 FEBRUARIJ.

Bij deze Courant behoort een Bijvoegsel.

NEDERLANDEN.

Bij besluit van 3 Februarij 1860, n°. 48, heeft Zijne Majesteit goedgevonden, aan jhr. *P. Damas van Citters*, lid van Gedeputeerde Staten van Zeeland, vergunning te verleenen tot het aannemen der onderscheidingsteekenen van officier der Leopoldsorde, hem door Z. M. den Koning der Belgen geschonken.

Bij besluit van 3 Februarij 1860, n°. 50, heeft Zijne Majesteit goedgevonden te herbenoemen tot burgemeester:

der gemeente Zoeterwoude mr. *P. van Outeren*;

der gemeente Winschoten *G. A. Venema*; en

der gemeente Steenwijkerwold jhr. mr. *H. P. M. C. van Ingen*.

Bij Zijner Majesteits besluiten van den 3den Februarij 1860, n°. 56 en 57, zijn benoemd:

tot plaatsvervangend kantonregter te Bolsward, mr. *T. Mulier*, burgemeester der gemeente Wonseradeel, wonende te Witmarsum; en

tot kantonregter te Cortgene, mr. *N. H. van Nes van Meerkerk*, advocaat te Utrecht.

Bij Koninklijk besluit van den 3den dezer, n°. 60, is aan *J. W. Broex*, gewezen commies bij het Departement voor de Zaken der Hervormde Eeredienst enz., verleend een pensioen ten laste van den Staat, ten bedrage van f 1420 's jaars, op grond van de artt. 3 lit. *a* en 48 der wet van den 9/3 Mei 1846/1851 (*Staatsblad* n°. 24/49).

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

Bij beschikking van den 2den dezer, n°. 121, is aan den heer *J. van de Griendt*, directeur der maatschappij tot ontginning en verveening der Peel, genaamd Helenaveen, te 's Hertogenbosch, vergunning gegeven om de stoombootdienst, tot het slepen van schepen en het vervoer van goederen en vee op den Rhijn, de Waal, de Beneden- en Boven-Maas en den Gelderschen IJssel, waarvoor den 11den December 1856 concessie werd verleend aan de heeren *J. van der Muts en Cie.*, voorloopig voort te zetten.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

DUITSCHLAND.

Reeds is gemeld dat eene bezending van Protestanten uit onderscheiden oorden van Hongarije onlangs naar Weenen is gekomen om aan den Keizer de grieven hunner geloofsgenooten voor te dragen, doch weder heeft moeten vertrekken zonder haar doel bereikt te hebben. De officiele *Wiener Zeitung* behelst dienaangaande het volgende:

» Bij de belangstelling welke zich ten gevolge van het keizerlijk patent van 1 September ll. allerwege openbaart voor de ontwikkeling van de inwendige aangelegenheden der evangelische geloofsgenooten in Hongarije, is de openbare aandacht in de laatste dagen gaande gemaakt door de berigten der dagbladen omtrent eene talrijke deputatie uit Hongarije, welke het antwoord op een verzoek om eene audientie bij den Keizer te gemoet zag. Het is reeds lang bekend, dat in de laatste maanden in onderscheiden conventen besloten is tot het afvaardigen van bezendingen aan Zijne Majesteit. Ten gevolge daarvan zijn een aantal geestelijken en leeken der beide evangelische geloofsbelijdenissen uit verscheiden streken van Hongarije, den 22sten Januarij te Weenen aangekomen. Volgens de sedert langen tijd bestaande voorschriften worden echter geene deputatien door Z. M. ontvangen, wanneer niet vooraf 's Keizers verlof tot derzelver afvaardiging gevraagd is, hetgeen in dit geval niet is geschied, ofschoon de bedoelde voorschriften opzettelijk aan de belanghebbenden herinnerd waren. Bovendien konden degenen, die zich desniettegenstaande als afgevaardigden naar Weenen begeven hadden, ook daarom niet als eene deputatie van hunne geloofsgenooten beschouwd en behandeld worden, omdat de conventen ten gevolge van het patent van 1 September niet meer tot het afzenden van deputatien geregtigd waren.

» Daarentegen zijn degenen van hen, welke alleen in hunne qualiteit van bijzondere personen de ministers en andere hoog geplaatste personen wenschten te spreken, door dezelve ontvangen, en is hun de gelegenheid gegeven om hunne persoonlijke zienswijze en wenschen ten aanzien van de aangelegenheden hunner geloofsgenooten aan de organen der regering te doen kennen.

» Met hoe meer nadruk herhaaldelijk verklaard is, dat de sedert meer dan eene halve eeuw vruchteloos verwachte regeling van de kerkelijke aangelegenheden der beide evangelische kerkgenootschappen in Hongarije alleen langs den weg voorgeschreven bij het keizerlijke patent van 1 September en de ministeriele verordening van 2 September ll., geschieden kan, des te meer is het te wenschen dat het persoonlijk verkeer met mannen uit die kringen, welke tot nog toe zwarigheid gemaakt hebben dien weg in te slaan, bijdragen moge tot geruststelling der gemoederen, en dat daardoor de in de jongste circulaire des ministers van eeredienst van den 10den Januarij bedoelde voorbereidende maatregelen tot bijeenroeping der synode bevorderd mogen worden.

» Het zou in de daad te betreuren zijn, indien, nadat de welwillende bedoelingen van Z. M. te dezer zake steeds duidelijker in het licht worden gesteld, de noodlottige strijd over subtile quaestien van vorm, die aanvankelijk door het opwekken van een ongegrond wantrouwen uitgelokt werd, onophoudelijk voortgezet en daardoor de verwezenlijking van datgene vertraagd moest worden, wat in gelijke mate door de belanghebbenden en de regering gewenscht wordt, namelijk eene in alle superintendentien op gemeenschappelijke grondslagen gevestigde regeling der aloude presbyteriale inrigting en eene synodale wetgeving welke dezelve onder de allerhoogste goedkeuring tot verdere ontwikkeling brenge."

— In bijzondere berigten uit Weenen van 30 Januarij, door de *Preussische Zeitung* medegedeeld, wordt gewag gemaakt van een in die hoofdstad meer en meer veld winnend gerucht, volgens hetwelk de regering zich zou bezig houden met het ontwerpen eener algemeene rijksconstitutie, met eene vertegenwoordiging door rijks-standen.

FRANKRIJK.

In den *Constitutionnel* van gisteren leest men weder een paar adressen waarin den Keizer tevredenheid over de door hem aangekondigde wijziging van Frankrijks handelswetgeving wordt betuigd. Een daarvan, afkomstig van linten-fabrikanten te Saint-Etienne, verklaart dat de aangekondigde maatregelen des te heilrijker voor dien tak van nijverheid zullen werken, hoe meer zij doortastend en afdoende zijn. De adressanten zeggen dat de bloei der Fransche linten-fabrieken vooral door de hooge invoerregten van andere landen wordt belemmerd; en blijkbaar vleijen zij zich met de hoop dat de meer vrijgevige handelsstaatkunde des Keizers de wegneming van dat bezwaar zal ten gevolge hebben.

Pater Lacordaire, de beroemde katholijke kanselredenaar, is eergisteren door de Fransche Akademie van Wetenschappen tot lid gekozen ter vervanging van wijlen den heer de Tocqueville. Hij bekwam bij de eerste stemming 21 van de 35 stemmen. Men meent dat de verkiezing van eenen geestelijke in de tegenwoordige tijdsomstandigheden aan het gouvernement onwelgevallig moet zijn. Evenwel is er, zoo veel blijkt, van den kant des gouvernements geene moeite gedaan om dezelve tegen te houden.

De tegenwoordige stand der twee in Frankrijk thans op den voorgrond staande vraagstukken wordt door de *Indépendance Belge* in haar nommer van gisteren aldus geschetst: » Ofschoon noch de zaak der Romagna noch de wijziging der Fransche handelsstaatkunde door de Fransche pers bijzonder levendig behandeld worden, blijft het evenwel zigtbaar dat die beide vraagstukken onderscheiden klassen der bevolking in hare hartstogten of belangen diep hebben getroffen. De geestelijkheid en de legitimisten zeggen daarover in hunne dagbladen niet veel; doch daarentegen zijn zij, met den bijstand van eenige oude maar aan de vroeger steeds verdedigde beginselen ontrouwe liberalen, in het geheim zeer ijverig werkzaam om hunne begrippen te verbreiden. Die coalitie komt ook door de verkiezing van pater Lacordaire tot lid der Akademie aan het licht: maar er zullen, naar het gerucht zegt, verklaringen van ernstiger aard in het Wetgevend Ligchaam volgen; talrijke leden van deze vergadering zouden zich reeds hebben laten overhalen om aan die oppositie van half politieken, half godsdienstigen aard deel te nemen.

» Het gouvernement laat de drijvers begaan en maakt zich omtrent de uitwerking hunner heimelijke bemoeijingen niet zeer ongerust, daar het, en onzes inziens niet zonder reden, vertrouwt dat die volksvertegenwoordigers, welke allen, behalve de weinige opposanten van demokratische denkwijze, hunne verkiezing vooral aan den invloed der overheden te danken hebben, buiten staat zijn om met veel stoutheid aan te vallen of om met veel kracht wederstand te bieden.

» Er is een ander bezwaar van meer gewigt, hetwelk al de aandacht van het bestuur verdient, namelijk dat, ten gevolge der bewilligingen welke in het jaar 1849 door den President der republiek vooral in de wet op het onderwijs aan de geestelijkheid gedaan zijn, ons volksonderwijs thans onder den overwigtigen invloed staat van eene partij welke de beginselen der omwenteling van het jaar 1789 haat, en welke van den door haar verworven invloed zal gebruik maken om onder de natie den strijd tusschen de voorstanders dier beginselen en de aanhangers der maatschappelijke orde van vroegeren tijd gaande te houden.

» Het gouvernement, voor de verwezenlijking der voorgenomen hervormingen van volkshuishoudelijken aard werkzaam blijvende, heeft van al de besturen van Fransche spoorwegondernemingen omstandige opgaven omtrent haar tarief van vrachtprijzen doen vragen; het is, naar gezegd

wordt, voornemens die tariven, voor zoo veel de artikelen van grooten omvang, als katoen, steenkolen betreft, te doen verlagen, zoodat het vervoer daarvan in den regel niet meer dan drie centimes per kilometer voor elk duizendtal kilogrammen zou kosten.

» Dit veronderstelde voornemen der regering heeft de bestuurders en aandeelhouders van spoorwegondernemingen ongerust gemaakt, en het is te denken dat er van die zijde pogingen zullen worden gedaan om, gezamenlijk met de fabrikanten welke bij het behoud der beschermende regten belang hebben, de meer vrijgevige handelsstaatkunde des gouvernements te bestrijden of tegen te werken.

» De protectionisten hebben in Frankrijk geen enkel dagblad van invloed tot hunne dienst, sedert de *Constitutionnel* hun afgevallen is, en kunnen thans tot verdediging hunner begrippen niet anders doen dan adressen aan den Keizer en aan zijn gouvernement indienen. Maar deze verklaringen worden door de voorstanders der voorgenomen hervormingen in adressen van tegengestelde strekking met niet minder nadruk beantwoord. Zoo worden er bij het gouvernement gedurig schriftelijke betuigingen van dankbaarheid ontvangen, en is te Bordeaux in eene vergadering van wel twee duizend personen eene commissie benoemd om de beginselen der vrijhandelsstaatkunde, binnen de grenzen en in de rigting welke door 's Keizers schrijven aan den minister van staat aangeduid zijn, voor te staan en te verbreiden."

— De *Patrie*, een ministerieel dagblad van Parijs, hetwelk de staatkunde van Keizer Napoleon in de Italiaansche aangelegenheden wel eens is vooruitgeloopen maar tot nog toe telkens gebleken is daaromtrent goed onderrigt te zijn, zegt in zijn nommer van gisteren: » Wij ontvangen uit Savoye berigten, welke ernstige opmerkzaamheid verdienen. De demonstratie van tegenstanders der afscheiding, welke den 29sten Januarij te Chambéry heeft plaats gehad, is noch een op zich zelf staand voorval noch een uit eigen beweging en zonder drang gegeven blijk van de denkwijze der bevolking.

» Die demonstratie schijnt een uitwerksel te zijn van een uitgebreid plan, beraamd om eene verkeerde voorstelling van de wenschen en waarachtige verlangens der bevolking te geven. Wij hebben vele brieven dienaangaande ontvangen, en zij melden ons dat naar het bedoelde plan in een groot aantal plaatsen van Savoye en van het hertogdom Nizza gelijksoortige demonstratien moesten plaats hebben, en dat Savoye en de omstreek doorkruist werden door zendelingen, welke overal tooneelen van denzelfden aard zochten aan te rigten.

» De opgaven onzer berigtgevers zijn zoo bepaald en onderling zoo overeenstemmend, dat wij aan de waarheid der daarin bevatte feiten niet kunnen twijfelen; wij moeten er zelfs bijvoegen dat het drijven van de tegenstanders der afscheiding overal door de Sardinische overheden schijnt te worden begunstigd, terwijl zij alle beschikbare middelen in het werk stellen om den bijna eenparigen wensch der ingezetenen naar vereeniging met Frankrijk te smoren.

» Onze berigtgevers hopen dat er spoedig een einde aan dien staat van zaken zal komen en dat er daartoe strekkende bevelen door het Sardinische gouvernement zullen worden uitgevaardigd. Naar zij vertrouwen, zal men te Turyn begrijpen dat het ongeoorloofd is tweederlei maat en tweederlei gewigt te hebben, dat aan deze zijde der Alpen niet mag worden verboden wat aan de overzijde vrijstaat, dat de bevolking van Savoye en van het hertogdom Nizza dezelfde regten heeft als die van de hertogdommen, en dat het de pligt der overheden is geheel onpartijdig te handelen, zich van allen aandrang te onthouden en een iegelijk zijn gevoelen in volle veiligheid en onafhankelijkheid te laten aan den dag leggen.

» Frankrijk heeft in deze aangelegenheid van den beginne af met opmerkelijke regtschapenheid en onbaatzuchtigheid gehandeld. Van zijne zijde is nooit een stap gedaan noch eene aansporing aan de bevolking gerigt. De eeuwen oude toegenegenheid van Savoye's bevolking voor Frankrijk is bekend; zij is sedert de wederoprigting van het Fransche keizerrijk verdubbeld en zij is onlangs door zoo eenparige, zoo vurige en zoo bepaalde wenschen aan den dag gelegd, dat zij de opmerkzaamheid van geheel Europa tot zich heeft getrokken.

» De uiting dier wenschen is door de overheden des lands bestendig bestreden; doch zij zijn zoo levendig en zoo opregt, dat zij niettegenstaande alle hindernissen en bezwaren aan het licht zijn gekomen. Toen is men bedacht geworden op middelen om die wenschen te smoren, en besloot men openbare demonstratien van tegenstanders der afscheiding aan te leggen; deze worden bevorderd terwijl de regtmatige en eerlijke uiting van andere wenschen wordt tegengegaan.

» Wij hebben regt om te verlangen dat er aan zulk eenen ondragelijken staat van zaken een einde worde gemaakt, en dat er voor allen gelijk regt zij: dan zal blijken dat de wenschen en de waarachtige toegenegenheid der bevolking van Savoye en van het hertogdom Nizza op Frankrijk gerigt zijn."

ITALIE.

Geloofwaardige berigten uit Parijs, bij de *Indépendance Belge* ontvangen, verzekeren stellig dat het Fransche gouvernement voor alsnog niet voornemens is zijne troepen uit Rome of uit Lombardye te verwijderen.

— Naar de opgaven van den Milaanschen berigtgever der Londensche *Times* is de vereenigde krijgsmagt van Midden-Italie thans nagenoeg zestig duizend man sterk, waaronder ruim tien duizend vrijwilligers uit het Venetiaansche, en bedraagt het aantal Duitschers, welke voor het pauselijke leger aangeworven en bij hetzelve aangekomen zijn, hoogstens twee duizend.

— Er zijn verschillende geruchten verspreid omtrent het onderhoud hetwelk de nieuwe gezant van Sardinie te Napels, bij het overhandigen zijner geloofsbrieven, met den Koning heeft gehad. Volgens den Napelschen berigtgever der Londensche *Morning Post* heeft de gezant den Koning bij die gelegenheid eene Italiaansche staatkunde maar tevens onzijdigheid aanbevolen, en de verzekering gegeven dat Sardinie niet voornemens is eenigen aanval op het Napelsche grondgebied te ondersteunen.

— Ter kenschetsing van den staat der zaken in het koningrijk der Beide Sicilien en van het aldaar heerschende regeringsstelsel wordt in de *Indépendance Belge* eene aanschrijving van het Napelsche ministerie van politie medegedeeld. Zij is onder dagteekening van den 31sten December ll. aan de politie-commissarissen gerigt en zegt dat eene naar omkeering strevende doch magtelooze partij door geheime verspreiding van geschriften en van driekleurige cocarden de bevolking tracht te verleiden.

» Het is alzoo volstrekt noodig geworden (zoo besluit de aanschrijving) aan die helsche woelingen paal en perk te stellen, door aan de ambtenaren aan te wijzen, hoe zeer het hun pligt is bestendige en oordeelkundige waakzaamheid uit te oefenen en zonder de minste aarzeling over te gaan tot het arresteren van allen wier gedrag grond voor beschuldiging of ook maar voor verdenking oplevert.

» Ik houd het voor zeker, dat gij op zulke voorschriften en op een bevel, hetwelk het belang van het koninklijke gouvernement zoo zeer betreft, alle acht zult slaan; en ik verwacht dat gij door daden toonen zult van het gewigt dezer voorschriften doordrongen te zijn."

ENGELAND.

In de zitting van het Lagerhuis van jl. Woensdag is beraadslaagd over een wetsvoorstel van een lid, strekkende om in alle strafregtelijke gedingen gelegenheid tot appèl te geven, gelijk in burgerlijke zaken bestaat. Dit voorstel is van verschillende zijden bestreden; sommigen vonden de voorgeslagen regeling van het appèl niet goed; de meesten, en daaronder de minister van binnenlandsche zaken en de solicitor-generaal, konden zich met het beginsel zelf der voordragt niet vereenigen en verklaarden zich tegen het appèl in criminele zaken. Na eene belangrijke discussie is het voorstel zonder hoofdelijke stemming verworpen.

— In de Londensche dagbladen van eergisteren leest men de volgende mededeeling: » Wij zijn gemagtigd om te berigten dat de Koningin, de haar aangeboden diensten van de zeer talrijke en alom in het rijk gevormde vrijwilligers-corpsen aangenomen hebbende, goedgunstig besloten heeft eenen dag te bepalen waarop zij uitsluitend de officieren van die corpsen zal ontvangen, daar aan Hare Majesteit medegedeeld is dat die officieren algemeen wenschen zich als aanvoerders van vrijwilligers aan haar te vertoonen."

— De consul-generaal van Engeland te Tanger, de heer Drummond Hay, wordt door de Spanjaarden beschuldigd van eene handelwijze welke onvereenigbaar zou zijn met Engelands onzijdigheid in den oorlog tusschen Spanje en Marocco. Zoo wordt gezegd dat de Maroccaansche regering bij het beramen der krijgsbedrijven en het aanleggen van fortificatien raad van hem vraagt en ontvangt, in diplomatieke aangelegenheden zijne leiding volgt en hem hare nota's en vertoogen laat stellen.

De ministeriele Londensche *Morning Post* behelst in haar nommer van jl. Donderdag een hoofdartikel hetwelk strekken moet om die beschuldiging te wederleggen. Zij roemt de regtschapenheid en het oordeel van den heer Hay, en zegt dat zulk een man niet in staat is tot slinksche handelingen zoo als hem worden toegeschreven; verder zegt zij, dat hij meer dan eens zeer belangrijke diensten aan Spanje heeft bewezen, en dat het ongerijmd is te onderstellen dat hij nu tegen dat land partij zou kiezen. Doch eene bepaalde beantwoording van de opgaven der Spanjaarden omtrent den heer Hay vindt men in het artikel niet.

SPANJE.

Men wacht te Madrid met toenemend ongeduld naar de tijding van het innemen van Tetuan. Intusschen berigt het officiele dagblad van het Spaansche gouvernement reeds, dat te Tetuan, zoodra de Spaansche troepen er binnen gerukt zijn, eene drukkerij opgerigt en een dagblad uitgegeven zal worden, om aan de bevolking van Spanje omstandig en nauwkeurig berigt te geven van al wat er in dat deel van Afrika voorvalt.

De *Gaceta militar*, een Madridsch dagblad welks mededeelingen en gevoelens betreffende militaire aangelegenheden vrij wat gezag hebben, zegt dat de maarschalk O'Donnell voornemens is Tetuan met den grond gelijk te maken, indien hij daartoe door den wederstand dier vesting gedrongen wordt, en dat de oorlog met de vermeestering van Tetuan niet zal eindigen maar verder voortgezet moet worden; waarom het Spaansche leger nog eene versterking van 26 tot 30,000 man zou ontvangen.

Naar de verzekering van het genoemde blad is het de bedoeling van het Spaansche gouvernement, Marocco tot eene oefenschool voor zijne troepen te maken, gelijk Algerie voor de Fransche troepen is.

NASCHRIFT.

PARIJS, 4 Februarij. De *Moniteur* behelst een rapport van den minister van oorlog, maarschalk Randon, aan den Keizer, waaruit blijkt dat aan het Wetgevend Ligchaam eene wet zal worden voorgedragen om het reeds op 140,000 man vastgestelde contingent der klasse van 1859 tot op 100,000 man te verminderen.

De *Pays* van gisteren avond zegt, dat het zeker is dat het vraagstuk omtrent de aanhechting van Midden-Italie aan Sardinie aan de beslissing van het algemeen stemregt zal worden onderworpen, vermits alle mogendheden het eens zijn, dat er maatregelen genomen moeten worden om zich stellig te verzekeren van de denkwijze des volks in Italie. Hetzelfde blad verklaart de geruchten aangaande het spoedig vertrek der Fransche troepen uit Rome voor ongegrond.

LONDEN, 4 Februarij. De *Morning Post* van heden verzekert op nieuw dat Engeland en Frankrijk overeengekomen zijn, geene vreemde tusschenkomst in Italie te dulden, dan wanneer al de groote mogendheden daartoe hare toestemming hadden gegeven. Ten aanzien van de wijze van stemming over de quaestie der aanhechting, welke in de Midden-Italiaansche staten gevolgd zou worden, had verschil van gevoelen bestaan. Frankrijk had echter van zijn voorstel, om het vraagstuk door het algemeene stemregt te doen beslissen, afgezien, en dus zou de beslissing waarschijnlijk aan de tegenwoordige kiesvergaderingen worden overgelaten.

In de zitting van het Lagerhuis van gisteren avond heeft lord John Russell verklaard dat de heer Drummond Hay, Engelsch consul te Tanger, al het mogelijke had gedaan om den oorlog met Marocco te voorkomen, en sedert de uitbarsting van den oorlog de stiptste onzijdigheid in acht genomen had. — Op eene interpellatie van den heer Kinglake verklaarde de genoemde minister, dat de regering geene berigten aangaande buitengewone wapeningen van Frankrijk had ontvangen, ten gevolge waarvan dat rijk in het voorjaar een leger van 600,000 man onder de wapenen zou hebben; dit zou ook moeijelijk te verklaren zijn, daar de vrede eerst

zoo kort geleden tot stand gekomen was. Het was wenschelijk alle middelen aan te wenden om eene nieuwe uitbarsting des oorlogs te voorkomen. Engeland had het niet aan pogingen tot verzekering van den vrede laten ontbreken. Eerst heden was van Sardinie de verklaring ontvangen dat het alles zou doen om een nieuwen krijg te verhinderen; Frankrijk wenschte den oorlog niet, en Oostenrijk was niet geneigd om Sardinie op nieuw aan te vallen. Er bestond dus geene reden om voor stoornis van den vrede beducht te zijn. Het was waar dat in de Fransche arsenalen groote bedrijvigheid heerschte, omdat keizer Napoleon verlangt dat Frankrijk ook ter zee sterk zij. Daarom moest ook Engeland zijne strijdkrachten vermeerderen, doch alleen te zijner eigene verdediging. Engeland zou tot behoud van den vrede al doen wat in zijn vermogen was.

De ratificatien van het handelsverdrag met Frankrijk zullen heden worden uitgewisseld, en aanstaanden Maandag zal het verdrag aan het Lagerhuis worden voorgelegd.

TURYN 3 Februarij. Onze dagbladen maken eene Oostenrijksche verordening bekend betrekkelijk de werving van vrijwilligers voor het Napelsche leger. Een aantal Piemontesche hoofdofficieren zijn naar Bologna vertrokken om de artillerie, cavalerie en genie van het Midden-Italiaansche leger te gaan organiseren. — Het dagblad *Cattolico* is te Genua in beslag genomen. — Te Venetie hebben voortdurend vele inhechtenisnemingen plaats.

MARSEILLE 3 Februarij. Hier zijn berigten ontvangen, volgens welke de aanhechting van Savoye en Nizza aan Frankrijk eene uitgemaakte zaak is. Deze berigten hebben bij onze kooplieden eenen diepen en voor 's Keizers gouvernement zeer gunstigen indruk gemaakt.

Het lijk der Groothertogin Stephanie van Baden is van Nizza hier aangebragt, door de overheden aan het spoorwegstation ontvangen, en vervolgens onder geleide van den generaal Roguet, een van 's Keizers adjudanten, naar Lyon vertrokken.

TURYN, 4 Februarij. De *Opinione* beantwoordt de beschuldigingen van de Parijsche *Patrie* [zie hierboven onder Frankrijk]. Het Sardinische gouvernement, zegt het eerstgenoemde blad, heeft altijd getoond op de bevolking van Savoye en Nizza groot vertrouwen te stellen, en dat vertrouwen is steeds door de voorbeeldige trouw der bevolking geregtvaardigd. Het gouvernement heeft die gewesten van troepen ontbloot gelaten, aan de inwoners alle gelegenheid gevende om hunne denkwijze vrijelijk aan den dag te leggen. Bij de afgeloopen verkiezingen van leden voor de gemeenteraden in Savoye en Nizza is de zege niet door de voorstanders der afscheiding behaald.

Het beginsel van nationaliteit behoort niet aan de bevolking te worden opgedrongen.

Indien Sardinie — zegt de *Opinione* verder — genoegzame vergoeding, bepaaldelijk uit het krijgskundig oogpunt, zal hebben bekomen, en indien alsdan Savoije's aanhechting aan Frankrijk wordt verlangd, het zij zoo: men zou des noods in den afstand van Savoye kunnen berusten.

Doch het hertogdom Nizza zou bezwaarlijk een deel van Frankrijk kunnen worden. De belangen en de handelingen der bevolking van dat landschap zijn daarmede in strijd.

Laat ons dan, zoo besluit de *Opinione*, ons wachten van twee verschillende vraagstukken met elkander te verwarren. Sardinie is voor Frankrijk een trouw bondgenoot en een regtschapen vriend. Doch zoo lang Venetie in het bezit van Oostenrijk is, zal het beginsel van nationaliteit in Italie niet tot volle ontwikkeling kunnen komen. Zoo lang zal Oostenrijks nabijheid een aanhoudend gevaar voor Sardinie zijn, en zal geene mogendheid kunnen verlangen dat Sardinie zich verzwakke.

WEENEN, 4 Februarij. Het gerucht van de aftreding van onzen president-minister, den graaf von Rechberg, is onwaar.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

'sGRAVENHAGE, *den 4den Februarij* 1860.

Heden wordt van regeringswege, ten behoeve der kamers van koophandel en fabrieken, vermeld bij § 2 der circulaire in de *Staats-courant* van 29 Junij 1852, verzonden eene gedrukte opgaaf der schepen in 1859 te Cadix binnengeloopen.

Uit eene depêche van 's Konings gezant te Madrid van den 9den Januarij jl. blijkt, dat het berigt, volgens hetwelk Ceuta door den opperbevelhebber der Spaansche troepen in Afrika tot vrijhaven zou verklaard zijn, toen nog niet door het officieel blad van Madrid ter algemeene kennis was gebragt, hoewel de handel van Gibraltar bereids veelvuldig van deze verklaring had gebruik gemaakt.

Voorts blijkt uit gemelde depêche, dat de rivier van Bilbao in een zeer ongunstigen toestand verkeert en schier geheel onbevaarbaar is, zoodat zelfs schepen van geringen diepgang verhinderd worden te Bilbao te komen.

Zijner Majesteits fregat met stoomvermogen *Admiraal van Wassenaer*, onder bevel van den kapitein ter *R. van Voss*, heeft den 1sten dezer de reede van Plymouth verlaten om de reis naar Lissabon voort te zetten.

Aan boord van dien bodem was alles wel.

De Eerste Kamer der Staten-Generaal heeft in hare zitting van heden de behandeling van het wets-ontwerp tot goedkeuring van artikelen der verleende concessien voor den aanleg en de exploitatie van de Noorder- en Zuiderspoorwegen voortgezet.

De heer Fransen van de Putte verklaarde dat bij de overweging van alle over dit ontwerp gewisselde stukken en uitgesproken redevoeringen bij hem de vraag was ontstaan wat in deze zaak waarheid was; eene vraag die hij zich te beantwoorden voorstelde, en waarbij hij zich zou laten leiden door na te gaan wat hier in het algemeen belang van het Nederlandsche volk noodig was.

Vooraf uitte hij den wensch dat eene wet nopens de voorwaarden waarop concessien zouden verleend worden ware voorafgegaan, en dat eerst ware beslist of spoorwegen hier te lande zouden daargesteld worden met subsidie van den Staat, dan wel of er staatsspoorwegen zouden zijn aangelegd.

Vervolgens tot het onderzoek van het ontwerp overgaande, ging hij na 1°. of er behoefte in Nederland bestond tot uitbreiding van spoorwegen; 2°. of na in toestemmenden zin het eerste punt aangetoond te hebben, de voorgestelde lijnen aan het doel zouden beantwoorden; en 3°. of de geldelijke offers daarvoor gevorderd de krachten van den Staat te boven gingen. Bij de behandeling van het eerste punt toonde hij aan dat Nederland gedrongen werd met betrekking tot den aanleg van spoorwegen gelijken tred met het buitenland te houden, wilde het niet bij andere landen in ontwikkeling en welvaart achterblijven, daar zijns inziens de waterwegen alleen niet voldoende waren om in de behoefte aan vervoermiddelen te voorzien, wegens de moeijelijkheden welke deze dikwerf deden ontstaan en waardoor het verkeer soms gestremd werd. Hoe groot het belang voor enkele steden ook mogt zijn dat sommige waterwegen verbeterd wierden, de verbetering daarvan mogt niet leiden tot achterstelling van den aanleg van spoorwegen, waarvan de behoefte steeds meer en meer gevoeld werd, ter voorkoming van vermindering van den handel in het algemeen, waarvoor wel eenige vrees zou kunnen oprijzen bij de overweging dat deze niet in gelijke mate was voortgegaan met dien van Belgie, gelijk hij door mededeeling van eenige bescheiden uit dat land aantoonde. De noodzakelijkheid gebood alzoo Nederland met meerdere spoorwegen te voorzien, en de drang ter voorziening in die behoefte werd dan ook steeds krachtiger gevoeld zoo als door alle bij de Kamer ingekomen adressen bewezen werd. Nederland had, gelijk hij meende, niet genoeg aan hetgeen het nu bezat; uitbreiding der versnelde middelen van vervoer was dus hoogst noodig.

Overgaande tot de behandeling van het tweede punt, bestreed hij eerst de bedenkingen in het verslag der Commissie van rapporteurs voorkomende, tegen den aanleg van de Zeeuwsche lijn, waarbij hij deed uitkomen van welk voordeel die weg voor gansch Zeeland zoude zijn, hetgeen in het verslag als twijfelachtig werd voorgesteld. Daarna trad hij in een onderzoek naar de vraag, of de voorgedragen lijnen aan de algemeene behoefte zouden voldoen, waarbij hij als zijne meening uitsprak, dat niet in aanmerking moesten komen de quaestien uit naijver tusschen sommige streken ontstaan. Verandering was nu niet meer in het ontwerp te brengen; de Kamer moest, na grondig onderzoek van alle ten deze bestaande bescheiden, het voorstel aannemen of verwerpen. Toelichting van de zijde der Regering omtrent hare plannen was genoeg gegeven, en onder anderen voldoende bewezen, dat, aangezien spoorwegen zonder overbruggingen niet denkbaar waren, de nu voorgedragene als de meest gewenschte moesten worden aangemerkt, daar het binnenlandsch verkeer er het meest mede bevorderd en het vervoer van het Zuiden zeer bespoedigd werd. Bij eene enkele overbrugging in het midden van het land zouden vele streken te veel afgezonderd blijven; met name zou dit het geval wezen met Zeeland, hetgeen in het belang van die provincie in het bijzonder en in het algemeen belang niet wenschelijk zou geweest zijn, moetende die lijn vooral strekken om de concurrentie tegen Belgie vol te houden. Ongetwijfeld zou die lijn veel uitgaven veroorzaken, maar niet in die mate als men wel denken zou. Ook uit een strategisch en technisch oogpunt waren de voorgestelde lijnen te beschouwen aan het voorgestelde doel te kunnen beantwoorden.

Aangaande het derde punt, de finantiele zijde van het vraagstuk, trad hij in eene beschouwing over de hoegrootheid der subsidien en rentegarantie, en de verdere uitgaven voor het kanalisatiewezen door Holland, voor het defensiewezen, de spoorversmalling, de emancipatie der slaven enz. De berekeningen der tegenstanders van het ontwerp ging hij daarbij in eenige bijzonderheden na, en deed daarvan de onjuistheid uitkomen, alsmede van de plannen door sommigen dienaangaande ontworpen, en die volgens hem er niet toe zouden leiden om de uitvoering van het werk te verzekeren, maar om de onderneming te doen mislukken. Het cijfer der werkelijke behoefte, door anderen zoo overdreven voorgesteld, stelde hij op 58½ milioen. Na het door hem ingesteld onderzoek der uitgaven en inkomsten was hij de meening toegedaan dat de levering van dat bedrag de krachten van den Staat niet te boven ging. Op de begrooting der middelen moest steeds verzekerd blijven de rente van ruim 9 millioen als Oost-Indische schuld; de rekeningen van de laatste jaren hadden doen zien dat de opbrengst der belastingen steeds klimmende was geweest, zijnde het laatste jaar, als minder gunstig, eene uitzondering; onder de uitgaven waren in den laatsten tijd aanzienlijke sommen tot amortisatie van schuld en tot het verleenen van bijzondere subsidien voorgekomen, terwijl de batige saldo's niet verminderd waren. Dit alles in aanmerking nemende, geloofde hij, dat zoo men de uitgaven in den eersten tijd tot de noodzakelijke bepaalde, groote sommen voor den aanleg van spoorwegen zouden kunnen bestemd worden. Nopens de rentegarantie toonde hij aan, dat hierbij in aanmerking moesten komen de dividenden, door de exploitatie der spoorwegen te verkrijgen, hetgeen den last voor den Staat aanmerkelijk zou moeten verminderen.

Al de door hem opgegeven bijzonderheden zamentrekkende, kwam hij tot de conclusie, dat hij voor het wetsontwerp zou stemmen, hopende hij, dat de meerderheid der leden zich met hem zou vereenigen.

De heer van Beeck Vollenhoven verklaarde dat hij het woord niet gevraagd zou hebben, indien hij niet tegen het wets-ontwerp gestemd was, en daarom de redenen wenschte op te geven die hem zouden noodzaken zijne stem daaraan te onthouden. Hij toonde aan hoe reeds de voorstanders de aan de voordragt verbonden bezwaren niet ontkenden, welk aanzienlijk verschil van gevoelen te dezen opzigte steeds bestaan had, en dat een gering aantal leden in de Tweede Kamer onvoorwaardelijk hunne goedkeuring daaraan hadden gehecht. Hetzelfde verschijnsel deed zich in deze Kamer voor; de aard van het onderwerp bragt dit van zelf mede. De bestaande vrees dat zonder aanneming dezer wet, geene spoorwegen zouden te bekomen zijn, had over menigerlei bezwaren doen heen stappen, en niettegenstaande zeer velen en daaronder deskundigen een ongunstig oordeel over het voorstel hadden uitgebragt, was het, alhoewel het geen algemeene sympathie wegdroeg, aangenomen bij den anderen tak der wetgevende magt met eene geringe meerderheid.

Behalve finantiele bezwaren had hij nog andere belangrijke grieven tegen het wets-ontwerp. Daaronder rekende hij het niet-opvolgen van het grondwettig voorschrift van art. 72; welke handelwijze door de Regering, zijns inziens, niet genoegzaam was geregtvaardigd, met wier verdediging hij te dezen opzigte zich dan ook in geenen deele kon vereenigen. Dit voorstel was een geheel ander dan de oorspronkelijke van het vorig jaar, gelijk uit de troonrede bij den aanvang van het zittingjaar genoegzaam bleek, en had aan de beoordeeling van den Raad van

State moeten onderworpen zijn, gelijk de Grondwet het duidelijk voorschrijft. Den dwang om te beslissen over twee nu vereenigde nieuwe voorstellen zonder voorafgaand onderzoek bij dat staatsligchaam moest hij bepaaldelijk afkeuren.

Het beginsel van het wets-ontwerp achtte hij niet duidelijk genoeg opgegeven; zijnde hij van oordeel dat men hierbij te veel op twee gedachten heeft gehinkt. Een van beide had liever moeten aangenomen zijn, òf bevordering van het internationaal verkeer, òf die van het binnenlandsch verkeer. Tot bereiking van het voorgestelde doel zouden evenzeer slechts enkele lijnen genoegzaam geweest zijn. Nu was men van het eene uiterste tot het andere overgeslagen. Nu zal men versnelde beweging naar Belgie en Frankrijk bekomen, maar daarmede zullen niet die voordeelen ontstaan welke men daarvan verwacht; hebbende men zich omtrent den daarvan te wachten verbeterden toestand voor den handel te overdreven voorstellingen gemaakt. Dit toonde hij aan met cijfers uit de handelsstatistieken van beide landen, waaruit bleek dat Belgie Nederland niet zoo ver vooruit was als beweerd is, terwijl de doorvoer aanmerkelijk was toegenomen. Hij geloofde niet dat in ons land, zoo doorsneden met kanalen en rivieren, zoo groote behoefte zou aanwezig zijn aan spoorwegen als in andere landen, die waterwegen misten. Die waterwegen zouden steeds gebezigd worden ter vervoering van groote hoeveelheden handelsartikelen; dit gebeurde juist hier te lande, waar het goederenvervoer langs den spoorweg minder is dan op andere wijzen.

Bij dit ontwerp, merkte hij verder op, waren veler belangen te kort gedaan. Uitbreiding van den handel had bij ons wel niet in gelijke mate plaats gehad als in Belgie; maar hij moest evenwel tegenspreken dat Nederland hierin zoo zeer ten achteren was, als door sommigen was opgegeven. Had Belgie nut van zijne spoorwegen gehad, het zou niet te wachten zijn, dat dergelijke middelen van vervoer in gelijke mate hier voordeel zouden aanbrengen, vooral niet wanneer zij werden aangelegd op de voorgestelde wijze. Wilde men spoorwegen als handelswegen beschouwen, men moest dan den kortsten weg tusschen handelssteden nemen, in het bijzonder ten aanzien van die in Duitschland, waarmede wij de concurrentie moeten kunnen blijven volhouden. Het zuiden des lands was uitermate bevoordeeld in tegenstelling van het noorden, en zulks ten einde de mededinging met Belgie vol te houden, hetgeen hij niet zoo noodig achtte; daarenboven was eene kostbare verbinding, tusschen de noordelijke en zuidelijke streken voorgeslagen, niet in verhouding tot de daarvan te verwachten voordeelen. Sommige streken waren in het plan geheel vergeten, met name Noordholland. Vervolgens trad hij in een betoog, dat Amsterdam nog op een hoogen trap van bloei stond, ofschoon dan niet zoo zeer als weleer, zoo als hij bewees uit den staat van reederijen en de scheepvaartbeweging in de hoofdstad, die in vergelijking met die van Rotterdam, Dordrecht enz. zich zeer gunstig onderscheidde. Om die reden had men ook Amsterdam, bij den aanleg van spoorwegen, als middelen tot uitbreiding van den handel, niet mogen voorbijgaan. Nu was er gevaar, dat de bloei en de welvaart zich verplaatsen zouden.

Verder deed hij gevoelen dat, tot uitvoering van het beginsel van het wetsontwerp men hoogst aanzienlijke en te zware offers van den Staat zou vergen, hetgeen men door een minder omvangrijk stelsel zou hebben voorgekomen. Het eenvoudigste zou geweest zijn een paar hoofdlijnen vast te stellen, en eene enkele overbrugging als genoegzaam te achten. De uitbreiding van het ontwerp had nu ten gevolge dat, in verband met andere eischen, de kosten voor de geprojecteerde spoorwegen te hoog waren. De finantiele quaestie beheerscht geheel en al dit onderwerp. Geld zou er, bij aanneming van het ontwerp, wel gevonden worden of welligt reeds gevonden zijn. Maar dit is dan niet te vinden of gevonden op de gewone wijze, maar door het sluiten van voorloopige contracten met aannemers, gelijk ook in het buitenland geschiedde; eene wijze van handelen die ten gevolge had dat de geraamde uitgaven verre overtroffen werden; eene omstandigheid die bij hem de bezwaren tegen het ontwerp nog vermeerderen zoude. Daarenboven waren er nog zoo vele andere belangrijke zaken, waaromtrent wets-ontwerpen aanhangig of te wachten waren, waarmede vele kosten gemoeid waren. Veel geld was er wel is waar in de schatkist voorhanden; maar waar zou het overige benoodigde, bij uitputting dier sommen, gevonden moeten worden? Dat zou zoo gemakkelijk niet geschieden als sommigen meenden. De 10 millioen rente van de Oost-Indische schuld onder anderen was niet steeds zoo verzekerd. Van de Oost geloofde hij wel dat in het vervolg ruime bijdragen zouden blijven vloeijen, maar het was niet te bewijzen dat die bijdragen steeds in gelijke hoeveelheid als in de laatste jaren geleverd zouden worden. Die twijfel moest bij de begeerte tot den aanleg van spoorwegen niet bestaan; daarbij behoorde men op zekere baten te rekenen; en dewijl men dit nu juist niet konde doen, zou men later nieuwe lasten moeten opleggen of geldleeningen sluiten. Tegen rentegarantie in het algemeen was hij niet gestemd, maar wel als het geld moest gevonden worden op de wijze als hij had aangegeven. Daarbij moest men in het oog houden dat de werkelijke uitgaven de ramingen verre overtreffen zouden, daar de ondervinding altijd geleerd had dat voor werken van openbaar nut belangrijke misrekeningen van de zijde van den waterstaat hadden plaats gehad. Ook mogt men de politieke gesteldheid van Europa hierbij niet uit het oog verliezen, noch de gevolgen welke van de aanneming van deze wet op het nationaal crediet te wachten waren. Dat crediet was steeds gevestigd geweest; en bij de voortgaande schulddelging niet verminderd maar vermeerderd, gelijk uit den stand der fondsen bewijsbaar was. Wanneer de amortisatie ophield en de rentelast voor de spoorwegen vermeerderde, zou het omgekeerde plaats hebben.

Ten slotte deed hij de vraag aan de regering, of deze van oordeel was dat zij in andere artikelen van de concessien dan in het wets-ontwerp zijn opgegeven, verandering zou kunnen brengen.

De heer van Meeuwen gaf als zijn gevoelen op, dat het zeer moeijelijk was in deze zaak te bepalen wat als staatsbelang te beschouwen was, en dit van het locaal belang af te scheiden, of dit daarmede niet te vermengen. Onmogelijk was het daar en boven een plan te ontwerpen dat allen bevallen zou.

Hij voor zich zou een deel der werken, en bijzonder de overbruggingen, voor rekening van den Staat wenschen daargesteld gezien; en der Regering de magt willen toegekend hebben om met meer klem den gang en den afloop van het werk gade te slaan.

De aanmerkingen die hij tegen het ontwerp te maken had betroffen in het bijzonder de stad 's Hertogenbosch, wier belangen hij niet door dit ontwerp bevorderd achtte. De Regering had dit erkend, maar in het antwoord op het verslag der Commissie van Rapporteurs had zij geene genoegzame zekerheid gegeven dat daarin zou worden te gemoet gekomen, hetgeen hij alsnog hoopte het geval te zullen zijn, moetende hij verklaren dat die zaak hem zoo ter harte ging, dat hij van de te ontvangen inlichtingen zijne stem zou moeten laten afhangen.

Een tweede bezwaar had hij in den aanleg van den weg van Nijmegen naar Venlo, die hij verlangde dat langs de andere zijde van de Maas, dan nu voorgesteld was, zou aangelegd worden; zijnde die weg minder kostbaar en korter dan de nu ontworpene, en om onderscheidene redenen aan te raden, vooral ook omdat de linkeroever meer bevolkt is dan de overzijde, en door die verandering van rigting 's Hertogenbosch in een minder moeijelijken toestand zou gebragt zijn.

Eene derde aanmerking had hij op de kostbaarheid van de brug aan den Moerdijk, alwaar hij liever een stoomvlot wilde daargesteld zien. In finantiele beschouwingen wilde hij zich niet verdiepen; de bezwaren daaromtrent waren echter niet zoo zwaar om hem te bewegen zijne stem aan het wets-ontwerp te onthouden, zoo hij voldoende inlichting op de door hem gedane vraag mogt ontvangen.

De heer Borski verklaarde van gevoelen te zijn dat in ons land, door waterwegen zoo doorsneden, geene volstrekte behoefte aan spoorwegen was. De ondervinding had bewezen dat de laatste als handelswegen geene concurrentie met de eerste konden volhouden. De offers welke deze ontwerpen zouden na zich slepen kwamen hem te hoog voor; voor de toekomst wilde hij de schatkist niet zoo zwaar belasten als nu het geval zou wezen. Bij eene afstemming van het wets-ontwerp geloofde hij dat spoorwegen, op die plaatsen waar zij noodig waren, wel van zelf zonder medewerking van den Staat zouden komen. Voor andere belangrijke aangelegenheden zouden nog te aanzienlijke offers worden gevraagd, dan dat hij zoude kunnen medewerken om deze wet goed te keuren.

De heer Taets van Amerongen verklaarde zich tegen het wets-ontwerp; hij zag in de aanneming der wet gevaar voor de finantien van het land; verkorting van de belangen van sommige streken; verkeerde rigting van lijnen, die zijns inziens korter hadden kunnen zijn ontworpen. Bij de afstemming der wet geloofde hij dat andere ontwerpen zouden ingediend worden die meer aannemelijks hadden dan de tegenwoordige. Ook tegen de voorgestelde overbruggingen had hij bezwaar, vooral om de gevaren die daaruit voor dijkbreuken konden ontstaan.

De heer Rijsterborgh behandelde in de eerste plaats de vraag in hoe ver het wenschelijk zou wezen staatsspoorwegen aan te leggen. Om de door hem opgegeven redenen verklaarde hij zich gestemd voor het beginsel om de wegen door den Staat te doen aanleggen, en voor zekeren tijd ter exploitatie aan naamlooze maatschappijen te verpachten. Dit stelsel beval zich verre boven dat van concessien aan.

Omtrent de overbruggingen en de plaatsen daarvoor aan te wijzen, trad hij in eenige technische beschouwingen, alsmede omtrent de kosten die deze werken zouden veroorzaken. Die kosten waren vooraf niet juist te berekenen, zijnde de ramingen steeds te laag uitgevallen, gelijk hij onder anderen opgaf omtrent de brug over den Rhijn bij Keulen, welke hij in alle bijzonderheden beschreef, en die één millioen gulden meer gekost had dan geraamd was. Dien bouw vergeleek hij met dien over den Moerdijk, en na in berekeningen daaromtrent te zijn getreden, gaf hij als zijn gevoelen op, dat de kosten van dezen laatste voor de helft te laag geraamd waren; zijnde die op ongeveer twaalf millioen te rekenen. Ter vermijding van die uitgaven was hij het denkbeeld toegedaan om de verbinding door middel van stoomvlotten te doen plaats hebben, waarvoor het water aldaar zeer geschikt was, en die met weinige kosten te verkrijgen zouden zijn. De proef van zoodanige vlotten wenschte hij genomen te zien alvorens tot den bouw van de brug over te gaan, geloovende hij dat het oponthoud bij ijsgang niet van genoegzaam bezwaar zou wezen, om dat denkbeeld niet te verwezenlijken. Mogt het later blijken dat dit middel niet voldoende was, dan nog was er tijd om later het kostbare werk van eene brug te ondernemen. Ook wat de overbrugging betrof beval zich zijns inziens aan eene lijn van Utrecht naar 's Hertogenbosch, daar langs dien weg reeds veel handel bestaat. De voorgestelde weg van Nijmegen naar Venlo kwam hem niet belangrijk genoeg voor; ook hij zou dus liever van Grave naar laatst gemelde plaatsen getrokken zien.

Al deze bezwaren zouden hem echter niet weêrhouden voor de wet te stemmen.

De heer van Heeckeren van Wassenaer schetste kortelijk het verschil van gevoelen over deze aangelegenheid. In het bijzonder bestond er verschil van meening onder de tegenstanders omtrent de redenen die hen zouden weêrhouden de wet aan te nemen. Daarna deed hij opmerken dat, naar zijn oordeel, de Regering tegenover al die verschillende gevoelens steeds zich zelve gelijk was gebleven in de uitvoering der besluiten nopens deze aangelegenheid, in der tijd in de Tweede Kamer genomen, wijzende hij ten slotte op een gezegde in die Kamer van den heer Thorbecke, die den 22sten Februarij te kennen gaf dat de vreemdeling, die ons ziet talmen en aarzelen, tot de vraag moet komen, van waar het komt dat de Nederlander, die sedert eeuwen op den Oceaan aan andere natien den weg heeft gewezen, den toegang tot den kring van de groote communicatien van het vaste land, waarop zij wonen zoo moeijelijk vinden?

De heer van der Lek de Clercq begon met de wederlegging van sommige bedenkingen door enkele sprekers ingebragt. Inzonderheid deed hij dit met betrekking tot de houding der Regering in deze aangelegenheid: de zamenvoeging der vroegere twee ontwerpen tot één; de schending van art. 72 der Grondwet; de vraag omtrent de al of niet-opheffing eener vroeger verleende concessie met betrekking tot de Ooster-Schelde; de meerdere of mindere wenschelijkheid van den aanleg van staatsspoorwegen enz. Daarop gaf hij de redenen op die hem zouden bewegen om de wet aan te nemen. Hij ontkende niet dat aan dit wets-ontwerp bezwaren verbonden waren, maar onmogelijk was het iets ter bevrediging van allen daar te stellen. Die bezwaren waren niet door redeneringen maar door den tijd op te lossen. De alles beheerschende vraag was, of spoorwegen voor het land als wenschelijk te beschouwen waren. Die wenschte hij aangelegd te hebben, vooral met het oog op de verbetering van het binnenlandsch verkeer; vele streken, vooral Amsterdam, waren in dit opzigt bevoordeeld; ook moesten zij dienen tot uitbreiding van het internationaal verkeer en daartoe kon het onderhavige wets-ontwerp leiden. De finantiele bezwaren waren wel vele, ook hij deelde daarin; maar voor overdrijving moest men zich wachten, en hieromtrent waren de tegenstanders niet vrij te pleiten. Wat de toekomst zou opleveren was niet met zekerheid te bepalen; doch bij dien twijfel mogt men zich niet laten weêrhouden om veel goeds tot stand te brengen, maar eenigzins

rekenen op den voortduur van den gunstigen staat waarin wij thans het geluk hebben te verkeeren. Indirecte voordeelen zoude deze zaak ook opleveren, welke de offers van den Staat in groote mate zouden verligten, zonder subsidie en rentegarantie zouden er, zijns inziens, geene spoorwegen te bekomen zijn. Locale belangen, dat erkende hij niet, hadden een grooten invloed op de beoordeeling van de wet: misschien was dit ook wel bij hem het geval; ofschoon hij moest erkennen dat in eenig plan Zeeland niet zou kunnen ontbreken. Het voorregt nu aan die provincie geschonken moest men haar niet misgunnen, want de lijn, eenmaal aangelegd, zou ook elders goede vruchten opleveren. De rigting dier lijn was, meende hij, in alle opzigten verdedigbaar, komende zij uit aan een altijd genaakbaar water bij Vlissingen, welke stad hij gaarne wilde aannemen thans eene voorhaven van Antwerpen te kunnen worden, om naderhand eene eigen koopstad te worden. Die lijn, betoogde hij verder in bijzonderheden, was voor Zeeland voldoende, behoevende men niet de verschillende eilanden der provincie nog daarenboven door spoorbanen te vereenigen. Hij eindigde met het uiten van den wensch dat deze wet mogt aangenomen worden, zijnde hij van gevoelen dat, bij verwerping daarvan, de aanleg van spoorwegen niet te verwachten zou zijn.

De Kamer zal op aanstaanden Maandag de beraadslaging voortzetten.

WATERHOOGTE IN DE HOOFD-RIVIEREN.

Februarij.	Rivieren.	Waarnemings-punten.	Rivierhoogte: boven of beneden Amst. peil.	Rivierhoogte: boven of beneden de nul der oude schaal.	Tijdstip.	In 24 uren: gewassen.	In 24 uren: gevallen.
4	Boven-Rhijn. . .	*Keulen*,	+ 40.77	+ 4.92	8 ure	"	0.23
3	Waal.	*Nijmegen*	+ 10.89	+ 4.67	8 "	0.24	"
3	Neder-Rhijn	*Arnhem*,	+ 10.75	+ 3.84	8 "	0.26	"
3	Geldersche IJssel.	*Westervoort*,	+ 11.22	+ 3.85	8 "	0.23	"
2	Boven-Maas	*Maastricht*, (brug)	+ 44.65	+ 2.45	8 "	"	0.15
2		*Maastricht*, (hoofdsluis)	+ 44.49	"	8 "	"	0.11
3		*Grave*,	+ 9.67	+ 4.82	8 "	0.17	"
3	Nieuwe Maas . . .	*Brielle* H. W.	+ 0.37	"	11 u. 0 m.	"	0.58
		Brielle L. W.	— 0.49	"	7 u. 15 m.	"	0.41

Met het vorige nommer der *Staats-courant* is verzonden: vel 34—36 van het Bijblad I, en vel 98 der Bijlagen.

ADVERTENTIEN.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

Provincie *Gelderland*.

AANBESTEDING.

Op Vrijdag, den 10den Februarij 1860, des middags ten 12 ure, zal, onder nadere goedkeuring, door den Commissaris des Konings in de provincie Gelderland, of, bij zijne afwezigheid, door een der leden van de Gedeputeerde Staten, en in bijzijn van den Hoofdingenieur van den Waterstaat in het 5de district, aan het locaal van het Provinciaal Bestuur, te Arnhem, worden Aanbesteed:

1°. het onderhouden van de Bestrate Groote Wegen in de Provincie Gelderland, gedurende vier jaren, te rekenen van den dag der goedkeuring van de Besteding, tot den 31sten December 1863; en

2°. het onderhouden van de Begrinde Groote Wegen in de Provincie Gelderland, gedurende vier jaren, te rekenen van den dag der goedkeuring van de Besteding, tot den 31sten December 1863.

Deze Aanbesteding zal geschieden bij enkele inschrijving.

De Bestekken liggen ter lezing aan het locaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, aan dat van het Provinciaal Bestuur van Gelderland, te Arnhem, en op alle zoodanige plaatsen, alwaar gewoonlijk de Bestekken van Waterstaatswerken in gemelde provincie ter lezing gelegd worden.

Zullende acht dagen vóór de Besteding de noodige aanwijzing in loco worden gedaan, en voorts nadere inlichtingen te bekomen zijn bij den Hoofdingenieur Jhr. J. Ortt van Schonauwen en bij de Ingenieurs P. J. H. Hayward, en J. A. A. Waldorp, te Arnhem, en F. J. van den Berg, te Zutphen.

's Gravenhage, den 14den Januarij 1860.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
van Tets.

Hertogdom *Limburg*.

AANBESTEDING.

Op Maandag, den 13den Februarij 1860, des voormiddags ten 10 ure, zal, onder nadere goedkeuring, door den Commissaris des Konings in het Hertogdom Limburg, of, bij zijne afwezigheid, door een der leden van de Gedeputeerde Staten, en in bijzijn van den Hoofdingenieur van den Waterstaat in het 7de district, aan het locaal van het Provinciaal Bestuur, te Maastricht, worden Aanbesteed:

het leveren en bouwen van eene nieuwe Veerpont, en het onderhouden van de Veerponten der Nederlandsch-Belgische veren op de rivier de Maas in Limburg, van den dag der goedkeuring van de besteding tot den 31sten December 1862.

Deze Aanbesteding zal geschieden bij enkele inschrijving.

Het Bestek ligt ter lezing aan het locaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, aan dat van het Provinciaal Bestuur van het Hertogdom Limburg te Maastricht, en op alle zoodanige plaatsen, alwaar gewoonlijk de Bestekken van Waterstaatswerken in gemeld hertogdom ter lezing gelegd worden.

Zullende drie dagen vóór de besteding de noodige aanwijzing in loco worden gedaan, en voorts nadere informatien te bekomen zijn bij den Hoofdingenieur van den Waterstaat en den Ingenieur van Opstal te Maastricht.

's Gravenhage, 18 Januarij 1860.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
van Tets.

MINISTERIE VAN MARINE.

*** Ingevolge vroegere bekendmaking worden thans voor Rijks-rekening uitgegeven de aanvullingsbladen die sedert den jare 1858 in het werk *Verordeningen voor de Koninklijke Nederlandsche Zeemagt* zijn opgenomen met het daarbij behoorende register.

Zij worden gezamenlijk met dat register verkrijgbaar gesteld bij de Directien der Marine te Amsterdam, Willemsoord, Vlissingen en Hellevoetsluis, voor den prijs van *negentig cents* per exemplaar.

's Gravenhage, den 4den Februarij 1860.

*** De Minister van Marine maakt bekend dat de *verzinkt ijzeren gegolfde platen* à 12 pond per blad, welke op Maandag den 13den Februarij 1860 bij het Departement van Marine, voor de Directie te Vlissingen zullen worden aanbesteed, moeten zijn *verzinkt ijzeren* **gebogen** *platen* van die zwaarte.

's Gravenhage, den 4den Februarij 1860.

De Minister voornoemd,
J. S. Lotsij.

*** De Minister van Marine maakt bekend dat, ten behoeve der Marine, verlangd wordt **scheepsruimte** voor den overvoer in het laatst dezer maand of in de eerste dagen der volgende maand, naar Lissabon, van 115 à 120 lasten levensmiddelen en andere behoeften.

De vracht van Amsterdam naar de plaats der inlading is voor rekening van het zeeschip.

Belanghebbenden worden uitgenoodigd hunne aanbiedingen en voorwaarden op gezegeld papier geschreven, vóór of uiterlijk op den 20sten dezer maand, vóór twaalf ure aan het Departement van Marine te 's Gravenhage in te zenden.

's Gravenhage, den 4den Februarij 1860.

De Minister voornoemd,
J. S. Lotsij.

MINISTERIE VAN OORLOG.

*** De Minister van Oorlog brengt ter kennis van de belanghebbenden, dat op Donderdag den 16den Februarij aanstaande, door de Hoofdadministratien van de hierna gemelde corpsen, in derzelver respective Garnizoensplaatsen, onder nadere goedkeuring van hem Minister, zal worden overgegaan tot de publieke Aanbesteding der Leverantie van 250 Remontpaarden, in 1860 benoodigd waarvan het getal voor ieder van die corpsen is bepaald als volgt, te weten:

voor het 1ste regement Dragonders te Arnhem op dertig paarden;

voor het 2de regement Dragonders te Haarlem op vijf en vijftig paarden;

voor het 3de regement Dragonders te 's Gravenhage op negentig paarden;

voor het 4de regement Dragonders te Zutphen op dertig paarden;

voor het 5de regement Dragonders te Deventer op vijf en veertig paarden.

Noodigt mitsdien allen die daarin gading mogten hebben om naar gemelde Leverantie in te schrijven, hen tevens verwittigende dat de voorwaarden, op welke de Aanbesteding zal worden gedaan, van den 21sten dezer, ter lezing zullen liggen in de Bureaux van de Heeren Commissarissen des Konings in de verschillende Provincien (met uitzondering van die van Zuidholland), mitsgaders in die van de Kwartiermeesters bij de in het hoofd dezes genoemde corpsen, en eindelijk bij het Ministerie van Oorlog te 's Gravenhage; wordende de Inschrijvers hierbij ten overvloede verwittigd, dat zij tot aan de toewijzing der Leverantien aan hunne inschrijvingen zullen gehouden zijn, zonder die om eenige reden te mogen terugnemen of wijzigen.

Strekkende voorts tot informatie van de Gegadigden:

1°. dat, overeenkomstig het bepaalde bij art. 3 der voorwaarden van Aanbesteding, de helft van de te leveren Paarden vóór of op den 1sten Mei aanstaande den ouderdom van 48 maanden zullen moeten hebben bereikt (wordende het evenwel aan den Aannemer vergund daaronder 5 en 6jarige Paarden te begrijpen), terwijl voor de wederhelft Paarden tusschen de 60 en 72 maanden zullen moeten worden geleverd;

2°. dat de inschrijving niet bij loten of partijen maar in eens moet geschieden, voor het getal paarden voor ieder Regement opgegeven;

3°. dat de Inschrijvingsbiljetten, die op gezegeld papier moeten geschreven zijn, naauwkeurig en duidelijk het volgende moeten bevatten, te weten:

a. den naam van het Corps waarvoor de inschrijving geschiedt;
b. het getal Paarden waarvoor wordt ingeschreven;
c. den prijs per Paard zoowel in letters als in cijfers; en
d. de namen, voornamen en woonplaatsen van den Inschrijver en van ieder zijner beide Borgen:

terwijl die Biljetten door allen eigenhandig onderteekend moeten zijn;

4°. dat gemelde Biljetten behoorlijk gecachetteerd en met het opschrift voorzien:

„Aan de Hoofdadministratie van het
1ste Regement Dragonders,
2de „ „
3de „ „
4de „ „
5de „ „
(Inschrijving voor de Leverantie van Remontpaarden)."

vóór of uiterlijk des middags ten twaalf ure van den dag der Aanbe-

stelling op het Bureau van de Kwartiermeesters bij meergenoemde corpsen in de respective garnizoensplaatsen bezorgd en in de daartoe voorhanden bus gestoken moeten worden, na welk tijdstip geene inschrijvingen meer zullen worden aangenomen;

5°. dat zoodanige Biljetten, welke niet aan de hiervoren omschreven vereischten voldoen of die eenige bijzondere bepalingen bevatten welke van de Voorwaarden mogten afwijken, buiten aanmerking gehouden en als niet ingekomen beschouwd zullen worden; terwijl de Minister van Oorlog zich het regt voorbehoudt, om de Leverantie niet te gunnen ingeval hij mogt oordeelen dat de prijzen in het algemeen of in verhouding tot die waarvoor ten behoeve van de andere corpsen is ingeschreven te hoog waren gesteld, of wel wanneer er redenen mogten bestaan, om de minste Inschrijvers of hunne Borgen tot de rigtige uitvoering der Leverantie ongeschikt te achten; en

6°. dat de inschrijver aan wien de Leverantie wordt gegund, binnen veertien dagen na de kennisgeving deswege aan den Minister van Oorlog zal moeten inzenden geregistreerde, door de betrokken gemeentebesturen af te geven Certificaten, nopens de gegoedheid zoo van hem Aannemer als van ieder zijner Borgen, tot het behoorlijk volbrengen der Aanneming; zullende, indien hieraan door hem niet mogt worden voldaan, op nieuw over de Leverantie worden beschikt.

's Gravenhage, den 17den Januarij 1860.

De Casembroot.

MINISTERIEN VAN OORLOG EN KOLONIEN.

's Rijks Kweekschool voor Militaire Geneeskundigen.

De Inspecteur van de Geneeskundige Dienst der Landmagt brengt bij deze ter kennis van de ouders of voogden die voor hunne zonen of pupillen de toelating als kweekeling bij 's Rijks Kweekschool voor Militaire Geneeskundigen mogten verlangen, dat op den 4den Julij 1860 een vergelijkend examen over de adspiranten zal worden gehouden, en dat vóór den 1sten Mei 1860 een daartoe strekkend verzoekschrift aan hem Inspecteur portvrij zal moeten worden ingezonden; zullende na dat tijdstip geene verzoeken tot toelating tot gemeld examen worden aangenomen.

Het voorschreven verzoekschrift, op zegel geschreven, zal moeten inhouden de namen en voornamen, de woon- en geboorteplaats van vader en moeder, of van voogden, en of zij verlangen dat hunne zonen of pupillen bij de Geneeskundige Dienst der Landmagt of bij die in Oost-Indie geplaatst worden; terwijl daarbij voorts nog zullen moeten worden overgelegd de volgende, op zegel geschreven bewijsstukken;

1°. eene verklaring waaruit blijkt dat de adspirant Nederlander is;

2°. de geboorte-acte van den adspirant;

3°. eene verklaring van een geneesheer, inhoudende dat de adspirant is gevaccineerd of de kinderpokken heeft gehad; en

4°. voor hen, die door hunnen ouderdom in de termen der nationale militie mogten vallen, een bewijs, dat zij aan hunne verpligtingen op dat stuk hebben voldaan.

De belanghebbenden worden al verder verwittigd:

dat het examen zich zal bepalen tot de navolgende vakken:

a. het schrijven eener goede en leesbare hand;

b. de grammaticale gronden der Nederlandsche, Fransche en Hoogduitsche talen: de adspirant moet met gemak uit de beide laatste talen in het Nederduitsch kunnen vertalen;

c. de grammaticale gronden der Latijnsche taal en het verstaan van gewoon proza in die taal;

d. de gronden der algemeene en vaderlandsche geschiedenis, en de aardrijkskunde;

e. de rekenkunde, vooral de leer der gewone en tiendeelige breuken, met derzelver toepassing op het nieuwe stelsel van maten en gewigten, alsmede de leer der evenredigheden en der logarithmen; wordende er vooral vereischt dat de adspirant naauwkeurig en vlug rekene;

f. de stelkunst tot en met de vierkants-vergelijkingen, en

g. de eerste beginselen der meetkunst; wordende vooral vereischt dat de adspirant, zonder in den geheelen wetenschappelijken omvang ervaren te wezen, evenwel goed bekend zij met de formulen voor den inhoud der vlakken en ligchamen;

dat de adspiranten vóór het examen geneeskundig worden onderzocht door de Officieren van Gezondheid, daartoe door den Inspecteur van de Geneeskundige dienst der Landmagt te bestemmen; zullende zij, die voor de militaire dienst ongeschikt worden bevonden, niet tot het afleggen van examen worden toegelaten;

dat indien het aantal adspiranten grooter is dan de behoefte, bij gelijke kunde in de eerste plaats in aanmerking komen de meerdere of mindere bedrevenheid in de Engelsche en Grieksche talen, en vervolgens de betrekkelijke vorderingen in de vakken onder de letters *c*, *e*, *f*, *g*, *b* en *d*;

dat de adspiranten op den 1sten September 1860 niet beneden de zestien en niet boven de twintig jaren oud zullen mogen zijn; voorts van een onbesproken gedrag en vrij van alle ligchaamsgebreken;

dat de toelating tot 's Rijks Kweekschool op den 1sten September 1860 zal plaats hebben;

dat de leercursus vier jaren zal duren;

dat de kweekelingen, bestemd voor de dienst der Landmagt, in evenredigheid van hunne verkregen kundigheden en gedragingen, bij openvallende plaatsen, tot kweekelingen der 2de klasse op een tractement van f 200 's jaars en tot kweekelingen der 1ste klasse op een tractement van f 300 's jaars bevorderd worden;

dat aan de kweekelingen, bestemd voor de dienst in Oost-Indie, gedurende hunnen vierjarigen studietijd, eene jaarlijksche toelage van f 400 zal worden verleend, behoudens voldoenden borgtogt van den kant der ouders of voogden voor de terugbetaling der verstrekte sommen, wanneer de kweekeling zich aan zijne bestemming onttrekt of wegens traagheid of slecht gedrag wordt ontslagen;

dat de ouders of voogden zich moeten verbinden om, zoolang het verblijf van hunne zonen of pupillen bij 's Rijks Kweekschool zal duren, voor hunne kleeding, voeding, woning, boeken, instrumenten enz. naar behooren te zorgen, en overeenkomstig de bepalingen daaromtrent bij 's Rijks Kweekschool vastgesteld of die nog vastgesteld zullen worden;

dat de kweekelingen, die het onderwijs bij 's Rijks Kweekschool gedurende een of meerdere jaren hebben bijgewoond, uit 's Rijks dienst niet worden ontslagen, dan na den Lande in de betrekking van Officier van Gezondheid *tien achtereenvolgende* jaren te hebben gediend, tenzij het raadzaam worde geoordeeld, dat zij, wegens gebrek aan aanleg en lust tot studie, wegens wangedrag of zedebederf, of wegens ligchaamsgebreken van de Kweekschool worden verwijderd;

dat de kweekelingen van het vierde studiejaar, naar gelang der aan den dag gelegde bewijzen van verkregen bekwaamheden, in die volgorde bij de Landmagt of bij die in Oost-Indie, tot Officier van Gezondheid der Derde Klasse worden voorgedragen;

dat aan de betrekking van Officier van Gezondheid der Derde Klasse bij de Landmagt verbonden is:

a. een tractement van f 800 's jaars, en

b. de rang van 2den Luitenant;

dat aan de betrekking van Officier van Gezondheid der Derde Klasse voor de Militaire Geneeskundige Dienst der Landmagt in Oost-Indie verbonden is:

a. een jaarlijksch tractement van f 1950, benevens vrije woning of schadeloosstelling voor huishuur, en indemniteit voor fourrage voor twee paarden;

b. een tractement van f 800 's jaars, gedurende hun oponthoud hier te lande;

c. eene gratificatie van f 350 en een voorschot van f 650, te zamen uitmakende eene som van f 1030, waarover men vóór de afreis kan beschikken, zoodra het schip aangewezen is, waarmede de reis op kosten der Regering zal geschieden, strekkende deze som tot eene behoorlijke uitrusting en tot het aankoopen van boeken en heelkundige zak-instrumenten, en

d. de rang van Tweeden Luitenant bij den Staf der Armée in Indie.

's Gravenhage, den 3den Februarij 1860.

Dr. Snabilié.

PLAATSELIJKE BESTUREN.

*** De Burgemeester der gemeente Stein, door de tusschenkomst van den Heer Staatsraad, Commissaris des Konings dezer provincie van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken ontvangen hebbende de stukken betrekkelijk de onteigening van gronden in deze gemeente ter verbetering van de rivier de Hollandsche IJssel, brengt ingevolge de bepalingen der wet van den 28sten Augustus 1851 (*Staatsblad* n°. 125) bij deze ter kennis van de belanghebbenden, dat de beschrijving, perceelstaat, grondkaart en staat in duplo met daarbij behoorende uittreksels uit de kadastrale leggers van de te onteigenen gronden van heden af gedurende 30 dagen, na de dagteekening dezer, ter Secretarie dezer gemeente ter inzage voor een ieder zijn nedergelegd, wordende de belanghebbenden herinnerd, dat zij ingevolge art. 8 der bedoelde wet hunne bezwaren mondeling of schriftelijk binnen de bedoelde 30 dagen aan het Collegie van Burgemeester en Wethouders moeten opgeven.

Stein, den 4den Februarij 1860.

De Burgemeester voornoemd,
Schuyt van Castricum.

GEREGTELIJKE AANKONDIGINGEN.

Afkondiging ingevolge Art. 486 van het Burgerlijk Wetboek.

Bij Acte van 3 Februarij 1860, verleden voor den Edel Achtbaren Heer Regter in het IVde Kanton te Amsterdam, is door *Geertruy Horstmanshoff*, Weduwe van *Frederik Hendrik Nolte*, wonende aldaar in de Eerste Lindendwarsstraat, n°. 477, verleend Handligting aan haren Zoon *Frederik Hendrik Nolte*, geboren 20 Julij 1839, tot het uitoefenen eener Affaire in Komenijswaren en het aangaan van alle daartoe betrekkelijke verbindtenissen.

H. Croockewit *Jr.*, *Griffier.*

*** Bij notariele Acte, op den 30sten Januarij 1860 te Rotterdam gepasseerd, is gedeponeerd het Reglement der *Nieuwe onderlinge Brandwaarborg-maatschappij*, gevestigd aldaar onder Administratie van de Heeren *D. Blankenheym*, *Joost van Vollenhoven*, *A. van Stolk* Jzn. en Mr. *H. C. Verniers van der Loeff*.

Het Kantoor wordt gehouden aan de Spaansche Kade, Wijk 12, N°. 130.

OPROEPING VAN ERFGENAMEN.

Mr. *B. van der Haak*, Advocaat en Notaris te 's Gravenhage, Curator in de onbeheerde Nalatenschap van Mejufvrouw *Dina Ballik*, Weduwe den Heer *Theodorus Veldhorst*, overleden te 's Gravenhage den 22sten Maart 1859, roept op al degenen die regt van Erfgenaamschap in deze Nalatenschap kunnen sustineren, en noodigt hen uit zich franco en met overlegging van stukken, of ten minste met opgaaf van bewijsgronden, tot hem te wenden.

TELEGRAPHISCHE BEURSBERIGTEN.

Zaturdag 4 Februarij 1860.

Amsterdam.

	pCt.			
Nederl. W. Sch.	2 1/2	64 1/4	64 3/4	64 11/16
Dito dito	3	76	—	—
Dito dito	4	97 3/4	98 1/8	98 1/8
Syndicaat	3 1/2	—	—	—
Handel-maatsch.	4 1/2	124 9/16	—	—
Belgie. Bij *Rothschild*	2 1/2	—	—	—
Rusl. Bij *Hope en C°.* 1798 en 1816	5	104 5/16	104 1/2	—
Dito 1828–1829.	5	102 5/16	—	—
Dito 1840.	4	80	—	—
Stieglitz	4	79 7/8	—	—
Dito 1854.	5	89 11/16	—	—
Dito 1855.	5	99 3/4	—	—
Engelsche	4 1/2	—	—	—

	pCt.			
Spanje. Nieuwe 3°/° thans	1 3/4	32 11/16	32 3/4	—
Amortisable		—	—	—
Buitenlandsche	3	—	—	—
Binnenlandsche	3	42	42 1/16	—
Portug. Te Lond.	3	43 1/2	—	—
Oostenr. Metall. 1816–1852	5	47 1/4	48 1/8	47 9/16
Dito Zilv. Nation.	5	53 11/16	54 1/8	53 15/16
Dito Zilver 1849–1854	5	68	68 1/2	68 1/2
Dito 1847–1852.	2 1/2	25 5/8	25 13/16	—
Mexico. Londen.	3	—	—	—
Granada id.	2 3/4	—	—	—
Venezuela id.		—	—	—
Uitgestelde		—	—	—

Londen.

Consols	3	pCt.	94 5/8
Mexico			—
Spanje	3	»	—
Dito	1 3/4	»	—
Venezuela			—
Uitgestelde			—
Granada			—

Parijs.

Fr. rente	3	pCt.	67.90
Fr. Créd. Mob.			750
Binnenl. Spanje	3	»	—
Spanje	1 3/4	»	—
Russische Spoorwegen			—

Antwerpen.

Metalliek	5	pCt.	50 1/8
Nat. Metalliek	5	»	56 1/4
Binnenl. Spanje	3	»	—
Spanje	1 3/4	»	—
Credit Prost.			—

Weenen.

Metalliek	5	pCt.	70.00
Idem Nationaal			78.30
Wissel Londen			133.00

TE 'SGRAVENHAGE, TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.